

Sygn. akt II K 653/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 r.

s p r a w y : **P. G.**

syna R. i B. z d. G.

urodzonego w dniu (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w nocy 10 kwietnia 2013 r. w J. woj. (...) po uprzednim przecięciu nożycami kraty zabezpieczającej okno sklepu spożywczego przy ul. (...) i jej odgięciu do góry, a następnie wybiciu szyby w tym oknie dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia ponad 150 paczek papierosów różnych marek, około 30 butelek alkoholu oraz bilonu w kwocie około 300 zł powodując łączne straty w wysokości 3.900 zł czym działał na szkodę I. G.,

to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.:

I. Uznaje oskarżonego **P. G.** za winnego tego, że w nocy 10 kwietnia 2013 r. w J. po uprzednim przecięciu nożycami kraty zabezpieczającej okno sklepu spożywczego przy ul. (...) i jej odgięciu do góry, a następnie wybiciu szyby w tym oknie dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia ponad 150 paczek papierosów różnych marek, około 30 butelek alkoholu, batonów, czekolad oraz bilonu w kwocie około 220 zł powodując łączne straty w wysokości 3.168,95 zł czym działał na szkodę I. G., tj. występku z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej I. G. kwoty 3.762,95 (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt dwa 95/100) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 10 i 11 kwietnia 2013 r.;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Sygn. akt II K 653/13

UZASADNIENIE

W nocy 10 kwietnia 2013 roku P. G. udał się na ul. (...) w J., pod sklep spożywczy, należący do I. G.. Będąc pod tym sklepem P. G. przeciął nożycami kratę zabezpieczającą okno sklepu, odgiął ją do góry, a następnie wybił szybę w tym

oknie, po czym przez powstały otwór dostał się do jego wnętrza. Ze sklepu tego P. G. zabrał w celu przywłaszczenia ponad 150 paczek papierosów różnych marek, około 30 butelek alkoholu, batony, czekolady oraz bilon w kwocie około 220 zł, o łącznej wartości 3.168,95 zł, czym działał na szkodę I. G.. Wartość szkody wynikającej z uszkodzenia kraty wynosiła 350 złotych, zaś wymiana wybitego okna została ustalona na kwotę 615 złotych. W wyniku przeszukania mieszkania P. G. ujawniono 34 paczki papierosów różnych marek o wartości 371 złotych. Papierosy te zostały zwrócone pokrzywdzonej I. G..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 20-21, zeznania świadka I. G. k. 3-4, 28, zeznania świadka D. L. k. 9, protokół oględzin miejsca przestępstwa k.5-7, protokół przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k. 11- 15, wykaz dowodów rzeczowych k. 25-26, protokół inwentaryzacji k. 29-30, faktury VAT k. 31,32, dokumentacja fotograficzna k. 46.

P. G. ma 25 lat, jest kawalerem i posiada dwoje dzieci w wieku 5 i 2 lat. Posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu, nie posiada stałego zatrudnienia, utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskując dochód w wysokości około 400 złotych miesięcznie.

Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo i neurologicznie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 20-21, dane o karalności k. 24.

Oskarżony P. G. w swoich wyjaśnieniach, złożonych w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynów i opisał swoje zachowanie zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 20-21.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując oceny zachowania oskarżonego P. G. w kontekście całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, iż jego sprawstwo i wina w zakresie przypisanego mu przestępstwa nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. G., złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do popełnienia występku kradzieży z włamaniem do sklepu spożywczego, należącego do I. G.. Z wyjaśnieniami oskarżonego koresponduje bowiem zabrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadka D. L.. Zeznaniami tego świadka Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności. Świadek D. L. potwierdził, iż w dacie zdarzenia widział pod sklepem spożywczym m.in. P. G.. Spostrzegł też oparte o kosz na śmieci nożyce do cięcia. Oskarżony P. G. z kolei w swoich wyjaśnieniach podał, że właśnie nożycami do cięcia przeciął kratę w oknie sklepu. Wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka potwierdzają też dowody w postaci protokołu oględzin miejsca kradzieży z włamaniem i dokumentacja fotograficzna, wskazujące na sposób dokonania przestępstwa. Dowodów tych w ocenie Sądu nie sposób kwestionować, albowiem ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

Podobnie Sąd ocenił zeznania pokrzywdzonej I. G., która co prawda nie posiadała wiadomości na temat okoliczności kradzieży z włamaniem do swojego sklepu, jednakże opisała rodzaj i wartość skradzionych towarów oraz pieniędzy, wartość poniesionej przez nią szkody, wynikającej z wybicia okna i uszkodzenia kraty, a także potwierdziła odzyskanie części papierosów, ujawnionych i zatrzymanych od oskarżonego.

Nie budzi wątpliwości co do swojej wiarygodności również pozostały materiał dowodowy w postaci protokołu zatrzymania oskarżonego, danych o karalności, wykazu dowodów rzeczowych, protokołu inwentaryzacji oraz faktur VAT, potwierdzających wysokość szkody, których to dokumentów nie sposób kwestionować.

Konkludując należy stwierdzić, iż kompleksowa ocena wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i poszczególnych świadków oraz całości pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, dokonana

w świetle zasad doświadczenia życiowego, w ocenie Sądu, pozwoliła na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa oskarżonego P. G..

Zgodnie z brzmieniem art. 279 § 1 k.k. sprawcą przestępstwa kradzieży z włamaniem jest osoba, która dopuściła się zaboru mienia po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, co miało miejsce w przypadku działania oskarżonego. Wobec powyższego należało uznać, iż P. G. dopuścił się przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Oskarżony P. G. dopuszczając się popełnienia przypisanego mu występku działał umyślnie. Miał on bowiem wiedzę i świadomość, iż dokonanie przestępstwa kradzieży z włamaniem stanowiło naruszenie przepisów prawa. Oskarżony, mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Oskarżony przy tym nie znajdował się w takiej sytuacji, która zniewalałaby go do podjęcia działań sprzecznych z normami prawnymi. P. G. działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, zdając sobie sprawę z bezprawności jak i karygodności jego zachowania. W przypisanym oskarżonemu przestępstwie działał on w sposób przemyślany, zorganizowany, z zamiarem bezpośrednim, o czym świadczą okoliczności popełnienia tego czynu.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż oskarżony P. G., w nocy 10 kwietnia 2013 roku w J., po uprzednim przecięciu nożycami kraty zabezpieczającej okno sklepu spożywczego przy ul. (...) i jej odgięciu do góry, a następnie wybiciu szyby w tym oknie dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ponad 150 paczek papierosów różnych marek, około 30 butelek alkoholu, batonów, czekolad oraz bilonu w kwocie około 220 zł, powodując łączne straty w wysokości 3.168,95 zł, czym działał na szkodę I. G., dopuszczając się występku z art. 279 § 1 k.k.

Sąd zmienił opis czynu w przedmiocie rodzaju i wartości skradzionych towarów oraz pieniędzy, albowiem w pierwszych swoich zeznaniach I. G. podała jedynie orientacyjnie rodzaj i wartość skradzionego mienia i pieniędzy. Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 12 kwietnia 2013 roku, przeprowadzonego po dokonaniu przez nią inwentaryzacji pokrzywdzona stwierdziła, iż oprócz papierosów i alkoholu sprawca dokonał kradzieży batonów i czekolad. I. G. potwierdziła też wyjaśnienia oskarżonego w zakresie kwoty skradzionego bilonu, tj. 220 złotych, a nie 300 złotych, a także wskazała stanowczo, iż łączna wartość skradzionych towarów i pieniędzy wynosi nie 3.900 złotych, jak podawała wcześniej, lecz 3.168,50 złotych. Ponadto pokrzywdzona potwierdziła fakt odzyskania części skradzionego mienia, a mianowicie papierosów na kwotę 371 złotych.

Rozważenia wymagała kwestia wymiaru kary oskarżonemu P. G. za przypisane mu przestępstwo. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd baczyl, aby była ona dostosowana do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, stopnia zawinienia oskarżonego, a także, aby wszechstronnie uwzględniała te cele, które stawiane są karze. Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu P. G. karę 1 roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, a zwłaszcza charakter jego czynu.

Za istotne okoliczności obciążające Sąd uznał znaczny stopień szkodliwości społecznej przestępstwa popełnionego przez oskarżonego, pobudki działania oskarżonego, a mianowicie chęć szybkiego i łatwego zysku, a także sposób działania oskarżonego. W ocenie Sądu oskarżony P. G. w jawnie lekceważący sposób odniósł się do podstawowej normy porządku prawnego w państwie, jaką jest ochrona własności. Przestępstwa przeciwko mieniu, a takim przestępstwem jest czyn, jakiego dopuścił się oskarżony, są występkami nagminnie popełnianymi. Ponadto oskarżony popełniając przypisane mu przestępstwo godził w jedno z najważniejszych dóbr chronionych prawem, jakim jest prawo własności, dokonując na nie zamachu. Z punktu widzenia jednostki, po życiu i zdrowiu, prawo własności jest kolejnym, jednym z najcenniejszych, stojącym wysoko w hierarchii dóbr chronionych przez prawo karne.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie kary w wysokości 1 roku pozbawienia wolności stanowić będzie dla oskarżonego, osoby młodej i dotychczas niekaranej, wystarczającą dolegliwość, adekwatną do stopnia jego zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej czynu.

Zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna i w przyszłości nie popełni on przestępstwa. Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a także dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego oraz, iż jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary. Określając okres próby na 3 lata Sąd uwzględnił potrzeby wychowawcze wobec oskarżonego. Okres ten winien być wystarczający dla weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej P. G..

W toku postępowania pokrzywdzona I. G. wniosła o naprawienie przez oskarżonego szkody wyrządzonej przestępstwem, w tym zasądzenie od niego kosztów naprawy kraty i okna. Sąd, biorąc pod uwagę wartość skradzionego mienia (3.168,95 złotych), wartość szkody spowodowanej wybiciem okna i uszkodzeniem kraty (615 złotych + 350 złotych) oraz fakt odzyskania przez pokrzywdzoną części towaru (- 371 złotych), w oparciu o treść przepisu art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej obowiązek naprawienia szkody, wyliczając ją na kwotę 3.762,95 złotych.

Ponieważ oskarżony był zatrzymany w związku z popełnieniem przestępstwa, na podstawie przepisu art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres jego zatrzymania.

W ocenie Sądu kara w tych rozmiarach stanowić będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość, adekwatną do stopnia jego zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej czynu. Orzeczona kara winna spełnić swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych oraz opłaty.